

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Mit spørgsmål til statsministeren er sådan set meget enkelt, for det var statsministeren selv, der bragte det ind ved flere lejligheder, ellers kunne jeg sådan set ikke drømme om at komme med det nu. Men statsministeren benyttede flere lejligheder til at sige noget om private sygeforsikringer.

Jeg vil sådan set bare gerne spørge statsministeren, om statsministeren er uenig, når f.eks. ALKA, som jo er ejet af SiD og HK, går ud og melder, at de tror på, at det vil være gennem-brydende, og at nu vil der komme flere af den her slags private sygeforsikringer, og at de i øvrigt er klar til at tegne dem. Jeg synes, det er flot, at arbejderbevægelsen går foran her og siger, at kan den socialdemokratiske regering ikke levere varen, så vil den gøre det. Det synes jeg ikke man skal klandre den danske arbejderbevægelse for. Det må man da rose den for.

Altså én ting er, at man i regeringen vil diskutere, hvad der skal ske i Folketinget, men også at bestemme, hvad der skal ske i fagforeningerne, er urimeligt, og jeg vil bare gerne bede ministeren om at bekræfte, at statsministeren er enig i og bekræfter, at det er i orden, at ALKA laver den slags forsikringer.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil lige nu sige, at jeg på listen over korte bemærkninger foruden hr. Jens Kirk har fru Mimi Jakobsen, fru Gitte Lillelund Bech, hr. Ulrik Kragh og fru Tove Fergo. Og blandt ordførerne har hr. Søren Søndergaard meldt sig.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Vi hører, at statsministeren var ked af det. Det er jeg også. For selv for, hvordan de ældre måske skal komme sammen i fremtiden, skal der udstikkes rammer.

Men det er nu ikke det, der bringer mig herop. Det er, at vi sådan set har boret meget i De Radikales skatteforslag, hvor de bl.a. siger, at den tunge ende vender opad. Det er bl.a. med hensyn til benzinprisen. Den skulle stige med 1 kr., og det gjorde ikke noget, heller ikke for de tyndt befolkede områder. Jeg vil gerne spørge her, om det også er statsministerens opfattelse af tingene, at det ikke gør noget i de tyndt befolkede områder, at benzinprisen stiger 1 kr.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil bare kvittere for statsministerens svar på spørgsmålet om udlændingeområdet, og jeg kan meddele, at de to punkter, der nu ligger i dette her forslag til vedtagelse, kan CD naturligvis stemme for. Vi ser frem til, at indenrigsministeren får mulighed for at antage disse medarbejdere, og at det virkelig kommer til at batte noget på sagsbehandlingstiderne.

Så vil jeg sige, at det da klart er CD's mål, som det formodentlig er regeringens, gennem forhandlinger med kommunerne at nå frem til nogle tilfredsstillende løsninger. Men vi vil også gerne give signalet om, at der ligger – går jeg ud fra også med SF's støtte – et flertal i Folketinget, der er parat til at bakke op om, at man må bruge planlovens bestemmelser, hvis ikke andet er muligt.

Men helst aftaler – og hurtigt.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil sådan set bare bede statsministeren om at bekræfte, at produktivitetsudviklingen i sygehusvæsenet er på samme niveau i dag, som den var i 1990, og at produktivitetsudviklingen i sygehusvæsenet faktisk er faldet under den nuværende regering.

Jeg forstår, at statsministeren har tænkt sig, at man sagtens kan komme de lange ventelister til livs via det offentlige sygehusvæsen, men helt ærligt, når produktivitetsudviklingen er faldet under den nuværende regering, hvordan vil statsministeren så klare det?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Vi har hørt meget selvros i dag, også hvad angår erhvervspolitikken. Regeringen bryster sig af én ny medicinalvirksomhed i Hillerød. Det kan jeg godt forstå, for der er tusindvis af andre virksomheder, der ikke kunne finde på at rose regeringen. Men ud over det er erhvervspolitikken i dag indskrænket til mindre stress, bedre arbejdsmiljø, mindre fravær. Det er udmærket, det er en god målsætning. Men hvordan når vi det? Vi siger, at vi når det ved et skattestop, så lønudgifterne ikke øges på grund af udhulingen af reallønnen med nye skatter og afgifter. Vi siger, at vi når det ved afbureaukratisering, så virksomhederne kan koncentrere sig om at drive virksomhed og få frigivet administrativ tid til plan-